

ČMSHb

Zátokova 100/2
160 17 Praha 6

+420 603 469 494
hokejbal@hokejbal.cz

www.hokejbal.cz
www.cmshb.cz

Strategie obrany

Obranou vnímáme fázi hry od ztráty míčku po jeho získání zpět pod kontrolu. Obrana ovšem není činnost situovaná pouze do obranné třetiny, jak je mnohdy mylně uváděno. Obranné činnosti lze lokalizovat do všech pásem a prostor na hokejbalovém hřišti. V materiálu, který máte možnost číst, se zaměříme na činnosti situované právě do obranné třetiny, tedy do prostor, které svou blízkostí brance hrozí velkým nebezpečím k inkasování branky z hole soupeře.

Které faktory ovlivňují strategii obrany v obranném pásmu?

Během utkání je důležité rozlišit způsob pronikání soupeře do obranného pásma, tato informace je důležitá pro následné varianty defenzivy v obranném pásmu. Pro organizované bránění před obrannou modrou čarou rozlišujeme následující situace:

- pronikání soupeře středem,
- pronikání soupeře podél hrazení,
- pronikání soupeře uvolněním se k ose hřiště,
- nastřelení míčku.

Jednou z dalších strategicky významných situací, je hra po vhažování v našem obranném pásmu. Tato standartní situace v sobě skrývá několik variant:

- vyhrané vhažování,
- prohrané vhažování,
- neutrální míček,
- odražený míček.

S hráči je třeba v tréninku pracovat tak, aby nebyli nastalými situacemi překvapeni a dovedli reagovat na vzniklé herní situace v kontextu pohybu míčku, postavení soupeře atd.

Pronikání soupeře středem do obranného pásma

Průnik středem hřiště do našeho obranného pásma je možné vnímat jako nejproblematičtější variantu přechodu obranné modré čáry. Z určitého úhlu pohledu lze průnik soupeře osou vnímat jako prohru systému, soupeř tak získal strategicky nejvýhodnější území. V přechodově nerovnovážené situaci a útoku 3-2 s vracejícím se bekčejkujícím hráčem do situace 3-3 lze aplikovat níže uvedené taktické instrukce:

- pohybem a postavením v kontaktním odstupu na vzdálenost hole, donutit soupeře vést útok mimo osu hřiště,
- vytvořit tlak na hráče s míčkem na silné straně, druhý defenzivní hráč těsně obsazuje čepel hráče na ose s neustálou vizuální kontrolou míčku,
- první bekčejkující hráč přebírá hráče na slabé straně nebo ve druhé vlně (dle způsobu vedení útočné akce),
- druhý a třetí vracející se hráč směřuje svůj pohyb do obranného tvaru dle momentální pozice míčku v obranném pásmu.

Pokud se jedná o přechodově rovnovážnou situaci 3-3, pak je cílem vytvořit okamžitý tlak na hráče s míčkem, a to na základě kontaktního odstupu na vzdálenost hole, kdy další hráči z rovnovážné situace zaujmou postavení k zajištění situace vedoucí ke zvýšení tlaku na míček. Obecně je možné volit řešení situace tak, aby na obranné modré měl bránící celek vždy více hráčů nežli soupeř.

Časté chyby:

- obrana ustoupená pod modrou čáru do hloubky obranné třetiny,
- obrana nevybíhá nad modrou čáru po opuštění míčku obranné třetiny (např. proti rychlému protiútoky soupeře),
- nedostatečně prostorově organizovaná obrana rozvolněná do prostor okolo hrazení na místo obrany osy hřiště.

Pronikání soupeře podél hrazení

Pokud soupeřící celek proniká do obranného pásma podél hrazení a tvoří útočnou formaci v linii v nerovnovážné situaci 3-2 s bekčejícím hráčem do 3-3 doporučuje se situaci řešit následovně:

- na silné straně vytvořit situaci 2-2,
- stěžejní je situace 1-1 na míčku (ideálně je mít kontaktní odstup, s pohybem mírně pod úroveň čepele hráče na míčku, s vazbou čepel-čepel),
- bránící hráč, který není v situaci 1-1 na míčku, přebere hráče na ose hřiště,
- třetího ofenzivního hráče na slabé straně necháváme volného s instrukcí pro prvního bekčejícího hráče, aby svůj pohyb směřoval právě na slabou stranu.

Úspěšnost řešení dané situace výrazně zvyšuje komunikace bránících hráčů. V trenérském prostředí je mnohdy hráčům vysvětlován odlišný přístup bránění průniku soupeře v nerovnovážných situacích. Jde o přístup, kdy dochází k pokrytí hráče na slabé straně. Tato alternativa může zejména v situaci 2-1 vést k tomu, že bránící hráč poštlí soupeře do úniku 1-0. Uvedené řešení nedoporučujeme zařazovat do nácviku v mládežnických kategoriích. Při nácviku je třeba neopomenout, že nerovnovážné situace nejsou do TJ zařazovány v kategoriích U11 a nižších.

Pronikání soupeře uvolněním k ose hřiště

Uvolnění ofenzivního hráče z prostor od hrazení k ose hřiště, je velmi frekventovaným manévrem. Cílem je překvapivé vytvoření prostoru na ose hřiště, z kterého je možné realizovat zakončení útoku. V kategoriích dorostu a mužů roste význam předzápasové taktické přípravy, ve které je možné zdůraznit využití této techniky během utkání. Bránící hráči pak mohou efektivněji reagovat na únik soupeře k ose hřiště.

Z pohledu defenzivní hry řešíme situaci následovně:

- obránce, který je v situaci 1-1 s míčkem, se po manévru ofenzivního hráče snaží co nejrychleji zachytit pohyb soupeře,
- po zachycení pohybu směřuje hůl bránícího hráče s cílem vazby čepel-čepel (mnohdy se používá držení hole v jedné ruce pro větší omezení prostoru).

Je třeba počítat také s variantou, kdy obránce v situaci 1-1 na míčku pohyb soupeře nezachytí. Situaci poté přebírá obránce z osy hřiště. K řešení situace přispívají také vracející se hráči, u kterých je třeba realizovat adresné obsazování hráčů, jehož základem je komunikace se spoluhráči, sledování pohybu soupeřů a pohyb směřovaný do defenzivního postavení.

Časté chyby:

- bránící hráč reaguje na klamné pohyby soupeře na místo bránění pohybu směru útočícího hráče,
- bránící hráč zaujímá špatné obranné postavení s přehnanou orientací k hrazení,
- bránící hráč volí přehnaně agresivní nebo naopak hodně pasivní přístup k soupeři.

Nastřelení míčku

Nastřelení míčku je možné rozdělit na přímé, úhlopříčné a podélné. Důležité je, aby hráči byli na nastřelení a polohu míčku připraveni. Pro další strategii hry v obranném pásmu je důležitá skutečnost zda:

- v držení míčku jsou hráči soupeře,
- o míček se bojuje v rovnovážné situaci,
- o míček se bojuje s pravděpodobností vzniku nerovnovážné situace,
- soupeř volí agresivní způsoby napadání (nebo např. střídá).

Pokud míček získá bránící hráč, pak dochází k zakládání útoku proti forčekujícímu soupeři. V případě je-li v držení míčku soupeř nebo se o míček bojuje, postupuje se hrou v obranném bloku dle prostor, ve kterých se míček nachází.

Dovednostní základ obranné strategie

Podstatou je osvojování pohybových dovedností a herních činností jednotlivce. Zařazován je nácvik tzv. otevřených dovedností, které jsou realizované v proměnlivém prostředí za aktivní přítomnosti soupeře. Při hře v obranném pásmu jsou hráči nuceni užívat dovednosti a vybírat varianty pod časoprostorovým tlakem. Škála dovedností používaná ve hře se neustále aktivně vyvíjí. Základní dovednosti pro hru v obranném pásmu je možné zobecnit:

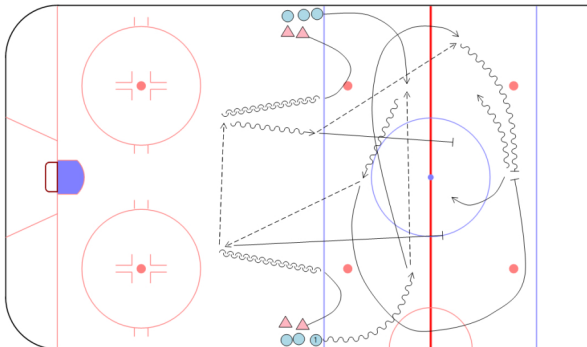
- reakční pohyb se změnami směru na malém prostoru včetně stínování,
- defenzivní postavení pro vedení osobního souboje,
- defenzivní zachycení pohybu soupeře při změnách směru,
- obranná hra holí s akcentem „hraj čepel na čepel“ včetně zavírání prostoru holí,
- vykrývání defenzivních prostor,
- chytání a blokování střel,
- komunikační dovednosti.

Organizace hry v obranném pásmu sebou přináší také prvky zakládání útoku ve fázi po zisku míčku, kdy bránící hráči plynule přechází do útočné fáze. Dovednosti potřebné pro organizované opuštění obranného pásma, resp. umožňující efektivní přechodovou fázi jsou:

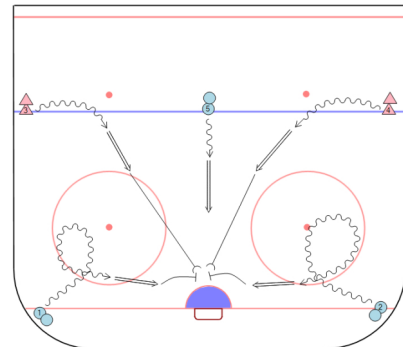
- pohyb se změnami směru a rytmu na malém prostoru,
- přechody z pohybu vpřed do pohybu vzad a obráceně,
- využívání klamání v činnostech jako je samostatný pohyb, přihrávka,
- manévrování s míčkem v plné rychlosti ve všech prostorách obranného pásma,
- krytí míčku tělem v návaznosti na tlak soupeře,
- obsazování hráče s míčkem a bez míčku,
- organizovaný pohyb do prostor nad obrannou modrou čáru.

Cennou dovedností, která mnohdy rozhoduje o výsledku utkání, je zvládnutí transition a to, jak po strážce zaujetí správného obranného postavení, tak z pohledu volby správného směru pohybu hráčů. V TJ doporučujeme provádět nácvik postavení a pohybu v obranném pásmu při akcích “zisk-ztráta”, protože při současné rychlosti přechodů je **pohyb s neustálou vizuální kontrolou míčku** důležitým faktorem úspěšné obranné hry.

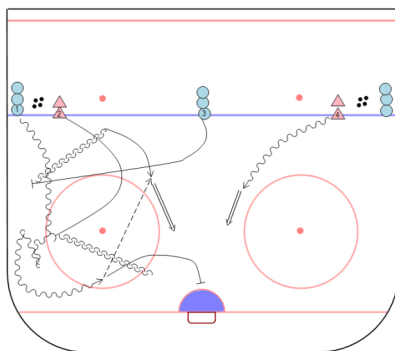
č.1 – 2 – 2

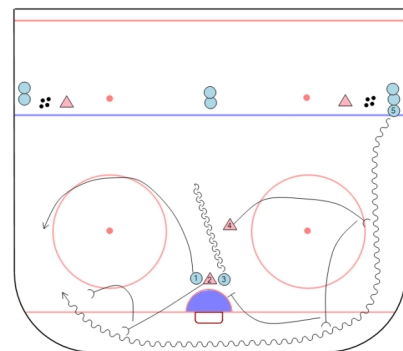
č.2 – 3 – 2 v okolí branky

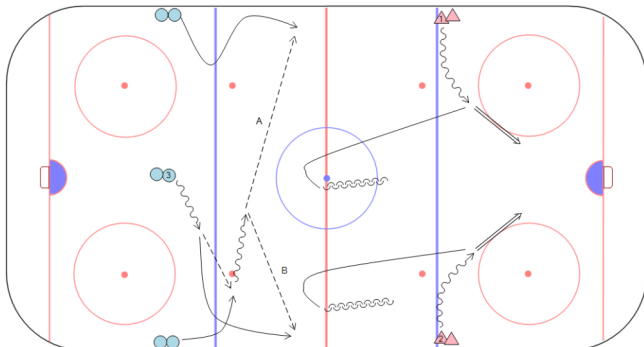
č.3 – 2 – 1 a 3 – 2 (1.část)

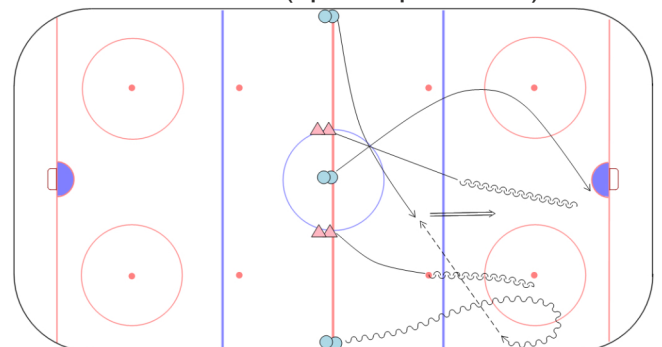
č.4 – 2 – 1 a 3 – 2 (2.část)

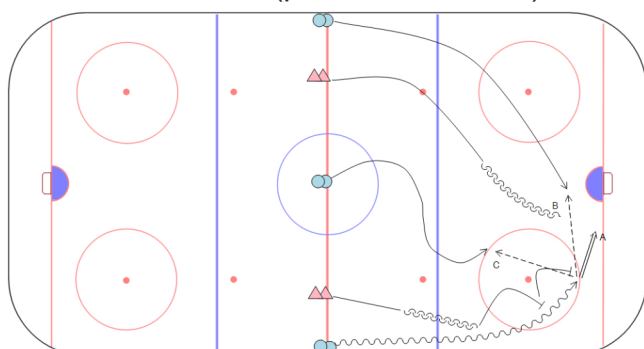
č.5 – 3 – 2

č.6 – 3 – 2 (zpětná přihrávka)

č.7 – 3 – 2 (průnik od hrazení)

č.8 – 3 – 2 (nastřelení míčku)

